

ΑΠ 1507/2022 . Βιασμός. Ευμενέστερες διατάξεις είναι αυτές του ισχύοντος από 1.7.2019 ποινικού κώδικα στην αρχική όσον και στη, μετά την τροποποίησή του, δια του άρθρου 12 του νόμου 4637/2019, μορφή, όσον αφορά τα στοιχεία της υποκειμενικής και αντικειμενικής υπόστασης του οικείου εγκλήματος, καθόσον στις ισχύουσες πλέον από 1.7.2019 διατάξεις, πέραν της εξειδίκευσης σε σημαντικό βαθμό του περιεχομένου της απειλής με ρητή αναφορά στον προσδιορισμό των αγαθών που πρόκειται να πληγούν, οπότε για την τέλεση του εγκλήματος είναι αναγκαία η απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα, αντί για την αναφορά στην ασελγή πράξη γίνεται πλέον λόγος για επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, η οποία έχει την έννοια της συνουσίας και άλλων πράξεων με την ίδια βαρύτητα από πλευράς προσβολής του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας, όπως είναι η "παρά φύση" συνεύρεση, ο ετεροαυνανισμός, η πεολειξία και η αιδοιολειξία ή η χρήση υποκατάστατων μέσων, και δεν περιλαμβάνονται πράξεις ήσσονος βαρύτητας, οι οποίες προσβάλλουν τη γενετήσια αξιοπρέπεια, όπως χειρονομίες ή θωπείες ή ψαύσεις του σώματος που δεν εξικνούνται όμως σε γενετήσια πράξη. Ευμενέστερη η ποινή που ίσχυσε από την 1.7.2019 έως τις 18.11.2019, προς του Ν 4637/2019, αφού με αυτήν προβλέπεται κάθειρξη από 5-15 έτη (άρθρ. 52 παρ. 2 νΠΚ), ενώ ο πΠΚ προέβλεπε κάθειρξη 5-20 έτη, μετά δε το Ν 4637/2019 προβλέπεται κάθειρξη 10-15 έτη .

«...

Περαιτέρω, κατά τις ίδιες διατάξεις του ισχύοντος από 1-7-2019 νέου ΠΚ, που κυρώθηκε με τον ν. 4619/2019 όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4637/2019, η διατύπωση των πιο πάνω αξιόποινων πράξεων γίνεται ως εξής, δηλαδή: στην πρώτη περίπτωση του άρθρου 336 του ΠΚ περί βιασμού ορίζεται ότι:: «1) Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 2) Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις. 3)...». Από τη σύγκριση των διατάξεων αυτών με τις προϋσχύσασες, προκύπτει ότι ευμενέστερες διατάξεις είναι αυτές του ισχύοντος από 1.7.2019 ποινικού κώδικα στην αρχική όσον και στη, μετά την τροποποίησή του, δια του άρθρου 12 του νόμου 4637/2019, μορφή, όσον αφορά τα στοιχεία της υποκειμενικής και αντικειμενικής υπόστασης του οικείου εγκλήματος, καθόσον στις ισχύουσες πλέον από 1.7.2019 διατάξεις, πέραν της εξειδίκευσης σε σημαντικό βαθμό του περιεχομένου της απειλής με ρητή αναφορά στον προσδιορισμό των αγαθών που πρόκειται να πληγούν, οπότε για την τέλεση του εγκλήματος είναι αναγκαία η απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα, αντί για την αναφορά στην ασελγή πράξη γίνεται πλέον λόγος για επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας

πράξης, η οποία έχει την έννοια της συνουσίας και άλλων πράξεων με την ίδια βαρύτητα από πλευράς προσβολής του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας, όπως είναι η "παρά φύση" συνεύρεση, ο ετεροαυνανισμός, η πεολειξία και η αιδοιολειξία ή η χρήση υποκατάστατων μέσων, και δεν περιλαμβάνονται πράξεις ήσσονος βαρύτητας, οι οποίες προσβάλλουν τη γενετήσια αξιοπρέπεια, όπως χειρονομίες ή θωπείες ή ψαύσεις του σώματος που δεν εξικνούνται όμως σε γενετήσια πράξη. Περαιτέρω όμως, ως προς την προβλεπόμενη ποινή ευμενέστερη είναι η διάταξη του άρθ. 336 παρ. 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτή ίσχυσε από την 1.7.2019 έως τις 18.11.2019, και πριν την τροποποίησή της με τον ως άνω ν. 4637/2019, καθόσον οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου, αφού με αυτήν προβλέπεται πλαίσιο ποινής κάθειρξης, χωρίς ελάχιστο όριο, δηλ. από πέντε (5) έτη έως δέκα πέντε (15) έτη (άρθρ. 52 παρ. 2 του νέου ΠΚ), ενώ η μεν προηγούμενη διάταξη, που ίσχυε κατά τον χρόνο τέλεσης της πράξης, προέβλεπε κάθειρξη από πέντε (5) έως είκοσι (20) έτη, η, δε μετά την τροποποίηση δια του άρθρου 12 του νόμου 4637/2019 και νυν ισχύουσα, με βάση την οποία εσφαλμένα καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, προβλέπεται κάθειρξη τουλάχιστον από δέκα (10) έως δέκα πέντε (15) έτη.

...»